

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

28. marts 2023

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 102 (Alm. del) af 8. februar 2023 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Vil ministeren oversende en fuldkommen redegørelse for de beregninger, der indgår i svar på FIU alm. del – spørgsmål 430 (folketingsåret 2020-2021), herunder eksplicitte henvisninger til anvendte regneregler og metoder og en beskrivelse, der gør, at man kan følge alle beregningstrin, jf. anbefalingerne i Det Økonomiske Råds formandskabs efterårsrapport, 2021, s. 271?

Svar

I *Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 430 (alm. del) af 3. september 2021* beskrives de beregningsforudsætninger, som ligger til grund for den skønnede virkning af at permanentgøre ordningen med uddannelsesløft på 110 pct. af dagpenge. I vurderingen af en permanentgørelse af ordningen skønnes der først over aktiviteten på ordningen med afsæt i den faktiske aktivitet på den midlertidige ordning. Med afsæt heri skønnes over den samlede virkning af at permanentgøre ordningen, herunder de forventede adfærdsvirkninger (opkvalificerings- og fastholdelseeffekter).

I tillæg til *Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 430 (alm. del) af 3. september 2021* kan det oplyses, at beregningsforudsætninger og fundamentet for vurderingen af opkvalificeringseffekter i beskæftigelsesindsatsen er gennemgået nærmere i publikationen *Regneprincipper på beskæftigelses- og overførselsområdet* (2021) offentliggjort på www.fm.dk. Publikationen indeholder blandt andet forudsætningerne bag den beslægtede ”Pulje til uddannelsesløft” aftalt i forbindelse med *Beskæftigelsesreformen* (2014) samt ”Ret til en erhvervsuddannelse på 110 procent dagpenge” besluttet i forbindelse med *Aftale om ekstraordinært løft af ledige* (2020). Som det fremgår af *Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 430 (alm. del) af 3. september 2021* tager vurderingen af effekten bag uddannelsesløft på 110 pct. dagpenge afsæt i de samme beregningsmæssige grundforudsætninger. Estimatet for opkvalificeringseffekten er således første gang anvendt i forbindelse med *Beskæftigelsesreformen* (2014).

Uddannelsesløftet styrker isoleret set beskæftigelsen, fordi befolkningen opnår et højere uddannelsesniveau, hvilket er forbundet med stærkere tilknytning til arbejdsmarkedet. Opkvalificeringseffekterne akkumulerer gradvist over tid, i takt med at flere personer gennemfører en uddannelse, og finder et stabil niveau, når

de første generationer, der har opnået et uddannelsesløft, begynder at forlade arbejdsmarkedet igen.

Finansministeriet lægger på marginalen et gennemslag på 25 pct. til grund ved løft fra ufaglært til faglært. Finansministeriets uddannelsesgennemslag er oprindeligt baseret på Søgaard (2011), *jf. Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 100 (alm. del) af 8. februar 2023*.

Samtidig er det søgt at korrigere for, at der alt andet lige er tale om en stærkere målgruppe som *dels* er voksne ledige og *dels* har forudgående erhvervs erfaring og/eller uddannelse. Det indebærer som udgangspunkt et uddannelsesforløb af kortere varighed. Desuden afhænger størrelsen af opkvalificeringseffekten blandt andet af, hvor mange som gennemfører et uddannelsesløft, og herved løfter uddannelsesniveaet fra ufaglært til faglært.

På den baggrund indregnes der således en positiv opkvalificeringseffekt svarende til en stigning i beskæftigelsesomfanget på mellem 2-4 pct. de efterfølgende 30 år efter endt uddannelse, *jf. Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 430 (alm. del) af 3. september 2021*. Størrelsen af effekten forudsættes at afhænge af uddannelsesforløbet, som vil have varierende længde. Det er forudsat, at 80 pct. af de påbegyndte forløb gennemføres. Samlet set er der indregnet en gennemsnitlig opkvalificeringseffekt på ca. 2,5 pct.

Desuden er der indregnet en negativ beskæftigelseseffekt, mens personerne er under uddannelse, dvs. såkaldte fastholdelseseffekter. Den højere uddannelses tilbøjelighed forudsættes isoleret set at svække beskæftigelsen, fordi nogen er i uddannelse i stedet for at være i ordinær beskæftigelse. Størrelsen på denne effekt afhænger af en række forhold, herunder uddannelseslængden, frafald, hvornår i ledighedsperioden uddannelsen påbegyndes mv. Beregningsteknisk er en gennemsnitlig fastholdelseseffekt på ca. 50 pct. lagt til grund.

Afslutningsvist bemærkes det, at de skønnede virkninger for målgruppen af et uddannelsesløft på 110 pct. af den hidtidige dagpengesats er behæftet med væsentlig usikkerhed. Det skyldes blandt andet, at erfaringerne med ordningen hidtil har været begrænset, idet ordningen med ret til uddannelsesløft på 110 pct. af den hidtidige dagpengesats blev indført medio 2020. Fremadrettet vil det blandt andet være væsentligt at se på, hvor stor betydning de lediges forudgående erfaring har i forhold til afkortning af erhvervsuddannelsen, herunder fx fordeling mellem forskellige forkortede uddannelsesforløb, samt gennemførelsesgrad, herunder om den afspejler gennemsnittet.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister